

Cena numeru 20 gr.

Redakcja i Administracja:
Kraków
ul. Dunajewskiego 5
Telafon Redakcji 306
Telafon Administracji 310
Adres dla telegrafów:
NAPRZÓD KRAKÓW

NAPRZÓD

ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ

Miesięcznie zł. 4-50

Tygodniowo 1 złoty
w Krakowie
Zagranicą 8 złotych
miesięcznie
Wychoyid: codziennie rano
z wyjątkiem poniedziałków
i dni poślężicznych

Konto PKO Kraków 400.870

Budować! Po trzynastu latach

P. prezydent Rolle ogłosił przed paru dniami w „Nowej Reformie” gruntowny i bardzo rzeczowy artykuł o sprawie pomieszczenia zbiorów Muzeum Narodowego w Krakowie. Po rozważeniu wszystkich argumentów z i przeciw, dotyczących pytania: czy odrestaurować budynek szpitalny na Wawelu, czy też wybudować nowy gmach dla Muzeum Narodowego? — dochodzi p. prezydent do stanowczego wniosku, że trzeba wybudować nowy gmach.

To zdecydowane oświadczenie się nareszczie prezydenta miasta ma dla sprawy budowy Muzeum Narodowego znaczenie ogromne i cenne, ważne i doniosłe, — może przedwcześnie było powiedziane i rozstrzygające...

Odrzucając po długiach rozważaniach projekt p. Strzyńskiego przebudowy gmachu szpitalnego i oświadczać się za zasadą projektu p. Szyski-Bohusa budowy nowego gmachu przy alei Krasińskiego u wylotu ulicy Wolskiej, — p. prezydent Rolle zaznacza, że na tem kończy się okres „przedstudjów” w tej sprawie i teraz ma się zacząć okres przygotowań do budowy gmachu. Trwanie tej budowy przewiduje p. prezydent na 3 lata, a jej koszt oblicza na około 4 miliony złotych, na poczet których gmina posiada dotąd fundusz (z zapisu śp. Corazzy i składek w gotówce i materiałach), dochodzący do 200 tysięcy złotych, co stanowi zaledwie 5 procent kosztów budowy. Trzeba więc na budowę Muzeum Narodowego zaciągnąć pożyczki. W przedmiocie miasta opracowuje się obecnie plan 50-milionowej pożyczki dla gminy m. Krakowa i do tego planu wstawiono pozycję, obejmującą koszt budowy Muzeum Narodowego.

Zdaniem p. prezydenta, teraz winien się zacząć okres przygotowawczy, którego etapy byłyby następujące:

- 1) wydanie opinii przez Komitet Muzeum Narodowego; 2) decyzja Rady miejskiej; 3) przygotowanie warunków konkursu; 4) rozpisanie konkursu na szkic projektu; wybór najlepszych projektów; 5) konkurs na plany na podstawie wyniku konkursu na szkic; 6) opracowanie kosztorysu na podstawie przyjętego do wykonania planu; 7) zaciągnięcie pożyczki w wysokości kosztorysu określonego; 8) rozpisanie konkursu na wykonanie budowy; oddanie budowy w przedsiębiorstwo.

Wszystko to brzmi racjonalnie i wygląda poważnie. Nasuwa się atoli jedna uwaga, dyktowana dotychczasowemu doświadczeniem: Na „przedstudja” — czyli, popularnie mówiąc, na „zawracanie głowy” zgola nieopowiednim projektem przebudowy gmachu szpitalnego — zamierzano tegoroczny sezon budowlany. Ilezż żadne sezonów budowlanych minie bezpłodnie, zanim się zacznie i skończy „okres przygotowawczy”. Rozwaga i gruntowność — cenne to zalety, ale prócz nich potrzebne jest także tempo! Tempo! W rozważde i gruntowności Kraków zamiera powoli, ale statecznie.

Więcej energii ze strony magistratu i trochę pośpiechu, — aby nareszczie, po kilku latach „przedstudjów”, móc zacząć budować!

E. H.

26 czerwca 1914 zamordowany został arcyksiążę Franciszek Ferdynand w Sarajewie. — Była to przysłowowa iskra, rzucana w beczkę prochu. 23 lipca wysła Austria do Serbii notę obliczoną na jej odrzucenie, 28 lipca rząd wiedeński wypowiedział wojnę Serbii, 2 sierpnia Niemcy Rosji, 3 sierpnia Niemcy Francji, następnego dnia Niemcy Belgii i Anglii Niemcom, w dwa dni potem Austria Rosji. Europa stanęła w płomieniach na cztery lata zgora. Kolejno przyłącza się do wojny Turcja, Włochy, Bułgaria, Grecja, Rumunia, aż września 6 kwietnia 1917 Ameryka przeważają szalę sądecyja i wysłaniem 2 i ćwierć miliona żołnierzy na europejskie pola bitew. Ogółem 75 milionów ludzi stanęło pod bronią.

Badanie przyczyn wojny nie jest ukończone. Ministrowie wciąż jeszcze wyciągają na ten temat przemówienia i wymieniają teoty. Dyskusje nie czegoś nie zmienia w następstwach wojny. Europa została wyniszczona; inflacja, drożyna, zerobocze — oto następstwa wojny, które nieprędko będą przezwycięzone. Dyplomaci i ekonomiści na dalszy plan odsuwają przylem rachunek strat w życiu ludzkim, 10 milionów zabitych, 5 i pół miliona zginęło skutkiem zwiększonej śmiertelności, 20 milionów wywołał spadek liczby urodzin, skutkiem mobilizacji, 2 miliony ludzi pomarli od głodu i choroby żarzących, 10 milionów ludzi postradała ręce, nogi, wzrok. Są to suche wyliczenia, ale tyc w nich tyje krwi, ize, cierpien i nie-zszczęć ludzkich, ze pióra najgenialniejszego pisarza nie potrafi odtworzyć piekielnego obrazu tej bestji apokaliptycznej, potężającej ludzi i całą umiał.

Czy przypomnijmy to wojnie bliżsi jesteśmy pokojowi? Według optymistycznych przewidywań prezydenta Massaryka, nowej wojny spodziewać się możemy „dopiero” za lat 40. Marszałek Foch umiejscowia ją znacznie bliżej: za 15 lub 20 lat. Wszyscy zgodni są w tem, że nowa wojna przegięsionie smuk oświeceniuśtom wojny między, a wszakże w umysłach ludzkich wrpót się nie mieści, że może być coś straszliwszego, jak 7wojna, którą przedżyliśmy! Szereg szabel słyhać ze wszystkich stron, a najożliwiej z krajów teroru i dyktatorów. Mussolini zapowiada, że aeroplany włoskie muszą

zaciemnić słońce. Woroszyłow urzęda „tychże obrony” Rosji i wygłasza mowy, których nie powstydziliby się cesarz Wilhelm. Zbroja się na lądzie, na morzu i w powietrzu. Niki nie jest lepszy ani gorszy w tem powszechnem o-petaniu, bo wszyscy ze słusnością powołują się na sąsiadów.

Czy Europa doprawdy skazana jest na zniszczenie? Jest tylko jedna siła, która może zapobiec wojnie: międzynarodowo zorganizowany proletariaty. Przed 13 laty międzynarodowy klasa była za słaba, by nie dopuścić do wojny; zlożyła tylko sprawie pokójowi wielką ofiarę z życia Jana Jauresa i zawiodła. I dzisiaj siła proletariatu nie są dostatecznie silne, by uniemożliwić ewentualną wojnę. Rzeczy mocarstw znajdują się w ruku reakcyjistów, którzy nie wierzą w pokój i nie chcą pokoju na stałe.

Fryderyk Wielki powiedział: „Gdyby moi żołnierze poczęli myśleć, ani jeden nie zostałby w szeregu...”

Niemal temi samemi słowami odzywał się socjalista Jaures: „Rzeczy zrozumieję, że jeśli wywoła wojnę, ludzwo łatwo dojdą do wniosku, iż rewolucja w własnym kraju będzie kosztowała mniej ofiar, niż wojna z innymi krajami”. Siła demokracja, silny ruch robotniczy — to hamulec na rządy w ich wojowniczej polityce. Rzeczy socjalistyczne w rozstrzygających krajach Europy — to gwarancja pokoju.

W trzynastu rocznicę wybuchu wojny światowej zwracamy się myślą ku protokółowi Genewskiemu z września 1924. Na zasadach MacDonalda oprzeć się musi budowa pokoju świata Liga narodów, obejmująca wszystkie państwa świata na równych prawach; międzynarodowy pakt, gwarantujący pokój na podstawie arbitrażu, bezpieczeństwa i rozbrojenia — oto sposób zapewnienia pokoju świata. Droga za do współpracy ludów prowadzi przez silną organizację robotniczą, umiejając wyrzecz nacisk na rządy, by uprawiały politykę pokojową. — Szlendar czerwyny jest standardem pokoju i braterstwa ludów, międzynarodowy robotniczy jest pionierka i bojownicza siłowego związku wszystkich krajów świata. Socjalizm to pokój i twórcza praca. Sprawa wyzwolenia klasy pracującej; sprawa pokoju z sobą nierozdzielnie złączone.

Odpowiedź proletariatu

Krwawe wypadki wiedeńskie wstrząsnęły proletariatem Austrii. Najciężer prowokacyjny wyrok, uwalniający morderców robotników. Potem strzelanina do robotników na ulicach Wiednia, formalne polowanie na ludzi.

Robotnicy postanowili dać godną odpowiedź na krwawą masakrę. Wzniesającą żąd organzacji. Odrzucając myśl o bolszewickich metodach rozprawy z burżuazją — chcą zdobyć wolność w kraju. Nie wiele im do tego brakuje, wszakże w ostatnich wyborach socjaliści otrzymali w Austrii niemal 43 procent głosów!

I oto po „krwawym piątku” w jednym tylko okręgu wiedeńskim Favoriten dwa tysiące robotników zgłosiły swą wystąpienie do partii socjalistycznej!

„Co jest odpowiedź ludzi, którzy wiedeńskie czego chcą! Oto jest najożliwszy ciot dla burżuazji: wzmocnienie szeregów zorganizowanego proletariatu!”

„A „Arbeiter-Zeitung” píše: „Gdy policja strzelała na ulicach, masły robotnicze wołaly o broń, aby obalić rząd, rozbroić jego organy i ustanowić władzę proletariatu. Zapomniaro przemyt tylko o jednym, zapomniaro o innych krajach Austrii. W dniu,

w którymbyśmy tu w Wiedniu obalili rząd i ustanowili nasze rządy — w krajach klasa robotnicza zostałaby zalawiona i uśtaonowiony rząd konkurencyjny. Następnem byłaby wojna na domowa krajów przeciw Wied-owi i może także umorasz u ojsk wiołoch i węgierskich.

Dlatego nie odwożylimy się na przekształcenie strajku generalnego wogólniejucją walkę o władzę w państwie, ale także forsy do krajach nie mogli się odważyć na podjęcie rozstrzygającej walki przy pomocy „nieumierzących”. Obie te sily musialy odłożyć rozstrzygającą walkę. Rewolucja proletariacka sąduje nieprzekraczalną granicę w krajach, faszyzm burżuazny — w Wiedniu. I proletariatu i burżuazji nie pozostalo nic; inego — aby uniknąć rminy państwa — jak strajkę walkę granic demokracji, w jej formach i jej słabodami. Powanione burżuazji nie da się złamać tak długo, jak długo masa ludu wiedeńskiego tycie za burżuazją. Zwycięstwo proletariatu nie stanie nic w drodze, skoro masły chłopiekie będą w sojuszu z nami. A więc nie drżki tłum, ale mistrzadzona walka o duszę ludu wiedeńskiego. Jest to wprawdzie powolna, ale jedyna celowa droga do władzy!”

Rada Ochrony Pracy

(Telefoniem od korespondenta „Naprzodu”)
Warszawa, 29 lipca.

W dniu dzisiejszym ministerstwo pracy i opieki społecznej wysłało do biura prawnego przy prezydium Rady ministerstwa projekt rozporządzenia *prezidenta Rzeczypospolitej o Radzie Ochrony Pracy*.

Rada ochrony pracy ma być *organem opiniodawczym — doradczym*, analogicznym do istniejących w ministerstwie Rad: emigracyjnych, ubezpieczeń społecznych i opieki społecznej. *Składają się będzie z 15 członków. Również licznie przedstawiciele pracodawców i pracowników odpowiadać będzie w składzie Rady czynnik fachowy, reprezentowany przez techników, lekarzy, ekonomistów i innych znaw-*

ców zagadnień, związanych z ochroną pracy. Dla rozpatrywania specjalnych zagadnień projekt przewiduje na razie trzy Komitety, a mianowicie jeden komitet dla spraw bezpieczeństwa pracy z zastępczym w nim udziałem sil technicznych i specjalistów w dziedzinie ubezpieczeń od wypadków; drugi komitet dla spraw higieny pracy przy odpowiednim udziale lekarzy; trzeci komitet dla spraw ochrony pracy w rolnictwie.

Czynnik rządowy reprezentowany będzie w Radzie przez *też przewodniczącego, którym będzie minister pracy i opieki społecznej* lub wyznaczony przez niego urzędnik, oraz *przedstawiciele innych ministerstw, posiadających prawo uczestniczenia w obradach z głosem doradczym.*

„Protekta”, Popiel i Bank Kooperatyw

(Telefoniem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 29 lipca.

Koźprawa przeciw gen. Żymierskiemu rozpoczęła się dzisiaj o godz. 10.40 przed południem. Zeznawał świadek Bardzki. Zeznaje on, że w Paryżu poznał się z Sonierem, który szukał wspaniałości dla założenia fabryki maszek gazowych w Polsce. W Warszawie wszedł w kontakt z gen. Żymierskim i malarzem Sarnikiem. Początkowo pertraktował ze Słuckim, jednak major Sarnik oświadczył mu, że grupa Słuckiego jest niepożądana dla ministra. Bardzki miał 3% udziałów w „Protektie”, był meżem żoniatka Soniera. Kapitał zakładowy wynosił 400 000 zł. Budynek fabryczny był kupiony za 27 000 dolarów. Świadek potwierdza, że Bank Zjednoczonych Kooperatyw ciężnie wypłacał pieniądze „Protektowi”. Były trudności płatnicze, Bardzki telefonował do Soniera. Sonier przyjechał i za jego radą Bardzki przelał aktem notarialnym część swego udziału na Kwiclińskiego. Na zapytanie przewodniczącego, czy cesia była faktyczna, świadek oświadcza, że nie wie, widział jednak, że Sakson kwitował odbiór pieniędzy od Kwiclińskiego.

Z WŁASCIELCIEK TEATRU — FABRYKANTEM MASEK GAZOWYCH

Na zapytanie, jakim człowiekiem jest Sonier, odpowiada świadek:

— Sonier jest człowiekiem bardzo ekspansywnym (wybuchowym). Początkowo był literatem, a później był właścicielem teatru w Paryżu.

ZEZNAWA NIA POSŁA POPIELA

Posel Popiel (NPP) zeznaje, że był zarozumiany przez Saksona i Bermanna do udziału wa władzach Banku Zjednoczonych Kooperatyw. Był właścicielem 2% akcji tego banku. Następnie był prezesem banku i ustąpił z tego stanowiska 17 listopada 1925 r. na skutek akcji politycznej przeciw

niemu.

Przewodniczący: Czy pan posił interweniował w sprawie „Protektu” z ramięcia banku?

Popiel: Owszem, było to dwa razy. Zależało się z tego powodu do tego banku, gdyż interwencja ta oziębiała moje stosunki z gen. Sikorskim.

Przewodniczący: A co pan wie o „Protektach”? Popiel oświadcza, że był tylko na jednej konferencji. Poróżnił się z Sonierem. Uważał, że grupa popielowa miała być bezwzględna przewaga. — Osiemdziesiątka „Protektów” nie zajmował się wcale, zajmował się nią tylko Sakson.

Przewodniczący: Świadek był udziałowcem „Protektu”?

Popiel: Stwierdzam kategorycznie, że nie.

CHCIAŁ ZWIEDZIĆ FRANCJE. SAMOCHÓD TO BYŁ STARY GRUCHÓT

Następnie Popiel omawia swą znajomość z Żymierskim. Na zapytanie przewodniczącego, czy odbywał z Żymierskim wycieczki zagranicę, oświadcza, że tak. Chciał zwiedzić Francję, Sonier udzielił Żymierskiemu i Popielowi samochodu na wycieczkę do Francji. Samochód, to był stary gruchot. Musielismy wracać koleją.

Na zapytanie, czy bywał z Żymierskim na kolacjach w Łauzannie, Popiel oświadcza, że bywał, jednak płacił za siebie.

POPIEL WYPIERA SIĘ OWIECZEK

Następnie przewodniczący pyta, czy Popiel jest właścicielem majątku Owieczki. Popiel oświadcza: Osiemdziesiątka 30 hektarów ziemi, warta 13 000 zł. Oświadcza dalej, że majątku tego nie nabył. Prokurator zapytuje, czy na koncie Popiel w banku były pieniądze parafiny. Popiel, przyznaje, że były jego oszczędności a także pieniądze parafiny.

— 0 —

Pracownicy państwowi u ministra skarbu

(Telefoniem od korespondenta „Naprzodu”)
Warszawa, 29 lipca.

Dzisiaj minister skarbu Czechowicz przyjął delegację Centralnej Komisji Porozumiewawczej Związków Zawodowych Pracowników Państwowych. Delegacja przedstawiła ministrowi pięć postulatów odnośnie do stosunku rządu wobec pracowników państwowych, a w szczególności w sprawie uposażeń. Minister Czechowicz zapytał, jak delegacja wybrała sobie obiekty badawcze sumami porównywalnymi do podniesienia plac. Delegacja oświadczyła, że uważa za zbytek dotychczasowe zasady, iż budżet utrzymane się kosztem obniżonych plac pracowników państwowych z pominięciem dawnych projektów rządowych uregulowania prac podatkowych. Delegacja przedłożyła swe konkretne poglądy na te sprawy. Minister Czechowicz przyrzekł delegacji przedłożenie tych postulatów na pierwszym posiedzeniu Rady ministrów.

W godzinach wieczornych odbyło się posiedzenie Centralnej Komisji Porozumiewawczej, na którym postanowiono udać się jeszcze do wicepremiera Bartla z gotowymi wnioskami.

TELEGRAMY

REZERWY ZBOŻOWE W BIAŁEJ I CHRZANOWIE

Warszawa, 29 lipca (telef. wł. „Naprzodu”). Jak się waz korespondent dowiadywa, w Białej i w Chrzanowie (dla zagłębia węgłowego) utworzone zostały rezerwy zbożowe.

PRACE KOMISJI ANKIETOWEJ

Warszawa, 29 lipca (telef. wł. „Naprzodu”). Kolegium cukrowe komisji ankietowej do badania kosztów produkcji przystąpiło do badania cukrowni w Chodorowie pod Łwowem.

W wiecznym tygodniu komisja ankietowa rozpoczęła badanie hut żelaznych i przemysłu węgłowego na Górnym Śląsku.

ORGANIZACJA KAS Oszczędności

Warszawa, 29 lipca (telef. wł. „Naprzodu”). Rząd opracowuje statut komunalnych kas oszczędności. Do statutu tego zostaną przyswojone wszystkie komunalne kasy oszczędności.

WŁAMANIEM DO SADU W KOŁOMYI

Łódź, 29 lipca (PAT). Dzisiejsza „Gazeta Poranna” donosi w korespondencji z Kolomyi, iż nieznanı sprawy dokonali włamania do magazynu przedsiawstwa mleczarskiego w Warszawie, 29 lipca (telef. wł. „Naprzodu”).

DAUDET CHCE WRÓCIĆ DO WIEZIENIA

Paryż, 29 lipca. (PAT). „Action Francaise” ogłasza otwarty list Daudeta do ministra Barthou. W liście tym Daudet przypomina, że został aresztowany bezpośrednio po złodzieju przesił siebie nowych skarg z powodu fałszywych zezań w sprawie śmierci syna. Następnie Daudet oświadcza, że znowż się wrócił do więzienia pod następującymi warunkami: 1) że jego skarga będzie wzięta pod uwagę, 2) śledztwo prowadzone będzie lojalnie i że będzie ono wolne od wszelkich przeszkód. Daudet dodaje, że śledztwo wtedy tylko będzie mogło być prowadzone w sposób swobodny, gdy podczas jego trwania zamieszani w tę sprawę wyżsi funkcjonariusze policji będą do dyspozycji władz sądowych.

KATASTROFA OKRETU WYCIĘCZKOWEGO

Chicago, 29 lipca. (PAT). Parowiec „Favorite”, na którym znajdowało się 200 wycieczkowców, zatnął na jeziorze Michigan wodęgłoski mił od wybrzeża. Utopiono się około 40 osób, przeważnie kobiety i dzieci. Kapitan statku wyjaśnia, że podczas burzy wybuchła wśród pasażerów panika. Przyczyną rozruchów była niechęć statku, skutkiem czego statek wywrócił się. Wczoraj północnym wieczorem odnaleziono 27 trupów. Kapitan i członkowie załogi zostali aresztowani.

BUNT TRĘDOWATYCH

Chicago, 29 lipca (PAT). „Chicago Tribune” donosi z Buenos Aires, że w okolicach San Paulo (Brazylja) kilkunast trędowatych zdołało zbiec z więzienia i ukryć się w miejscowości, siejąc trwogę wśród ludności.

— 0 —

POZAR W ATENACH. W Atenach (Grecja) spłonęła doszczętnie dzielnica wiekinierów, składająca się z 500 baraków. Powstała olbrzymia panika. 3 000 osób jest bez dachu.

Rokowania polsko-sowieckie

Moskwa, 29 lipca. (PAT, Tass). Po powrocie posła polskiego Pałka do Moskwy wznowione zostały rokowania celem załatwienia konfliktu sowlecko-polskiego. „Izwestia” pisza w tej sprawie: Rokowania te mogłyby doprowadzić do pożądanych przez obie strony rezultatów, jeżeli w kołach

rządowych polskich przeważał będzie trzeźwy pogląd, który się odzwierciedlił w oświadczeniach posła Pałka w Warszawie na temat konieczności liczenia się z nastrojami opinii publicznej Unji Sowieckiej z powodu zamordowania posta Wołkowa.

Wznowienie obrad Konferencji morskiej

Genewa, 29 lipca (PAT). Nowe propozycje angielskie przedstawione na konferencji morskiej, nie różnią się w zasadniczych liniach od propozycji, jakie wysuwała delegacja angielska przed wyjazdem do Londynu. Propozycje te określają ogólny ton i kierunek kontroverpowych i lozpodwodnych angielskich. Obr amerykańskich na 590 tysięcy ton, japońskich zaś na 385 tysięcy ton. — Wiek maksymalny, po którym okręty wojenne ulegają zanieciu, wynosi: dla krążowników 10 000 tonowych — 18 lat, dla innych krążowników i kontroverpowców 16 lat, dla lozpodwodnych 13 lat. Krążowniki 10 000 tonowych Anglja i Szwecja Zjednoczone posiadają moza maksimum na 1 200 ton. Maksymalny tonaż lozpodwodnych angielskich i amerykańskich ma wynosić 90 000 ton, dla Japonji 60 000 ton.

Genewa, 29 lipca (PAT). Przywiezione z Londynu przez lorda Bridgemana propozycje nie zostały zaakceptowane przez szefa delegacji Stanów Zie-

dnoczochnych Gibsona. Zaręby podniósł przeciwko woli z nich zarządy i poczynił zastrzeżenia. — Oświadczył on jednak, że w związku z temi propozycjami przed odpowiednim sprawozdaniem prezydentowi Coolidge'owi. W kołach konferencji morskiej panował dziś nastroj pesymistyczny. Plenaryjne posiedzenie konferencji morskiej zostało zwołane na poniedziałek.

Pod kołami samochodu

Waszyngton, 29 lipca (PAT). Od pierszowego stycznia 1919 r. do 31 grudnia 1926 pierszobitych zostało 137 000 osób skutkiem wypadków automobilowych. W czasie wojny padło tylko 120 000 żołnierzy amerykańskich. Wśród zabitych w czasie wypadków automobilowych 26 proc. stanowią dzieci poniżej 15 lat. W ostatnim roku zostało rannych z powodu katastrof automobilowych w St. Zjedn. 23 000 osób.

